

D E C I Z I E nr. 4652 / 30.12.2019

privind soluționarea contestației formulate de X înregistrată la DGRFP
Timișoara sub nr. TMR_DGR ... /12.11.2019

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Direcția Regională Vamală Timișoara – Biroul Vamal Hunedoara cu adresa nr. ... /25.10.2019, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DGR ... /12.11.2019 și a procedat la soluționarea contestației depuse de

X

CNP: ... ,

cu domiciliul în ... , str. ... , bl., sc. ap., jud. Hunedoara

cu domiciliul procedural ales la Cabinet de Avocat ... din
... , Str., nr., jud. Hunedoara

înregistrată la Direcția Regională Vamală Timișoara – Biroul Vamal Hunedoara sub nr. /22.10.2019, iar la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DGR ... /12.11.2019.

Petentul X formulează contestație împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. / 23.09.2019 și a Procesului verbal de control nr./23.09.2019, solicitând anularea actelor administrativ-fiscale.

În ceea ce privește contestația formulată împotriva Procesului verbal de control nr./23.09.2019, se reține că acesta reprezintă un act premergător, rezultatele controlului vamal, respectiv constatările organelor vamele din punct de vedere faptic și legal consemnate în proces fiind valorificate prin emiterea deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal, care constituie titlu de creanță și care este actul administrativ fiscal susceptibil a fi contestat în cauză, în conformitate cu prevederile art. 78 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, potrivit căror:

*„Decizia pentru regularizarea situației
ART. 78*

(1) Pe baza procesului-verbal de control și a notei de prezentare se emite documentul "Decizia pentru regularizarea situației". În conformitate cu

prevederile art. 100 alin. (4) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, modelul "Deciziei pentru regularizarea situației" și instrucțiunile de completare sunt cele prevăzute în anexa nr. 8. Potrivit art. 100 alin. (8) din Legea nr. 86/2006, acest document constituie titlu de creanță."

coroborat cu prevederile art.272 alin. (2) din același act normativ, care stipulează:

„ART. 272 - Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, a deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin decizie de modificare a bazei de impunere, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către structurile specializate de soluționare a contestațiilor.

(2) Structurile specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii sunt competente pentru soluționarea contestațiilor ce au ca obiect:

a) creanțe fiscale în quantum de până la 3 milioane lei;

b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în quantum de până la 3 milioane lei;

c) deciziile de reverificare, cu excepția celor pentru care competența de soluționare aparține direcției generale prevăzute la alin. (5);

d) creanțele fiscale accesorii, indiferent de quantum, aferente creanțelor fiscale principale stabilite prin decizii de impunere/acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere contestate și pentru care competența de soluționare a contestației revine structurii specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice.”

coroborat cu prevederile pct. 5.4. din OPANAF nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

“5.4. Raportul de inspecție fiscală/Procesul-verbal emis de organele fiscale/vamale, după caz, nu constituie titlu de creanță, acesta stând la baza emiterii actului administrativ fiscal, fapt pentru care nu poate fi contestat decât împreună cu acesta. În situația în care se contestă, totuși, doar raportul de inspecție fiscală/procesul-verbal organul de soluționare competent va solicita contestatarului, ca în termen de 5 zile să precizeze dacă înțelege să conteste și titlul de creanță, iar, în caz contrar, contestația va fi respinsă ca inadmisibilă.”

Pe cale de consecință, având în vedere că petenta a formulat contestație și împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./ 23.09.2019 emisă

de Biroul Vamal Hunedoara în baza Procesului verbal de control nr./23.09.2019, D.G.R.F.P. Timișoara se va investi cu soluționarea contestației referitoare la Decizia d pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./ 23.09.2019 care reprezintă titlu de creanță.

În ceea ce privește contestația formulată împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./ 23.09.2019 emisă de Biroul Vamal Hunedoara, se rețin următoarele:

Suma contestată este în quantum total de lei reprezentând accesorii defalcate astfel:

- lei – majorări de întârziere aferente taxelor vamale;
- lei – penalități de întârziere aferente taxelor vamale;
- lei – majorări de întârziere aferente accizelor;
- lei – penalități de întârziere aferente accizelor;
- lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei – penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentei, d-na. Avocat-.... , la dosarul cauzei fiind depusă împuternicirea avocațială, în original, fiind astfel respectate prevederile art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Prin contestația formulată petentul solicită anularea deciziei de regularizare atacată în considerarea următoarelor motive:

În opinia petentului, suma stabilită în sarcina sa cu titlu de majorări și penalități de întârziere, nu s-a calculat în mod întemeiat, în acest sens petentul făcând trimitere la titlul executoriu care este reprezentat de „o hotărâre judecătorească și nu de un TITLU DE CREANȚĂ FISCAL”.

Astfel petentul precizează că prin Decizia nr./10.06.2014 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală în Dosarul nr./.../2012 s-a menținut Decizia penală nr..../A/2013 din 15.05.2013 a Curții de Apel Alba Iulia pronunțată în Dosarul nr...../.../2012 și a Sentința penală nr./12.12.2012 pronunțată de Tribunalul Hunedoara în Dosarul nr./.../2012 asupra laturii civile, prin care petentul X a fost obligat la plata sumei de lei, arătând totodată că „s-a respins cererea Direcției Regionale pentru Accize și

Operațiuni Vamale Timișoara, prin care ati solicitat plata dobânzilor și penalităților aferente de la data săvârșirii infracțiunii și până la data plății integrale, în raport cu prejudiciul cauzat de fiecare inculpat, motivat de faptul ca D.R.A.O.V. Timișoara nu a solicitat acest lucru nici în fața instanței de fond și nici în fața instanței de apel.” - în acest sens prezintă un extras din considerentele Deciziei penale a Curții de Apel Albă Iulia nr. .../A/2013, fila 39.

Sub aspectul laturii civile, respectiv a posibilității Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, de a mai adăuga la prejudiciul stabilit prin hotărâre judecătorească în sarcina fiecărui inculpat, a dobânzilor și penalităților de întârziere, petentul arată că ICCJ a menținut hotărârile instanțelor de fond și apel, pe latura civilă, prezentând un extras din considerentele Deciziei penale nr./2014 a ICCJ, respectiv:

„Cum partea civilă nu a făcut nicio referire la prejudiciul reținut în sarcina inculpaților, prin actul de trimitere în judecată, nu l-a contestat, nu a solicitat dobânzi și penalități de întârziere calculate la prejudiciul fiecărui inculpat, rezultă că a acceptat aceste cuantumuri

(...)

De altfel, partea civilă nu a avut nicio poziție, nici un punct de vedere în raport cu niciunul din aspectele laturii civile a cauzei la judecată în fond. A răspuns doar în scris solicitărilor instanței referitoare la modalitatea de calcul a datoriilor fiscale, acesta fiind, de altfel temeiul calculului prejudiciului la care inculpații au fost obligați prin sentința ce formează obiectul prezentului control de legalitate ...

(...)

Curtea de Apel a reținut că, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara în nume propriu și pentru Autoritatea Națională a Vămilelor București nu a solicitat obligarea fiecărui inculpat la plata dobânzilor și penalităților aferente de la data săvârșirii infracțiunii și până la data plății integrale, în raport cu prejudiciul cauzat de fiecare inculpat nici prin motivele de apel, așa încât sub celelalte aspecte hotărârea judecătorului fondului pe latură civilă a fost corectă ...”

În consecință, petentul solicită anularea în tot a Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite la controlul vamal nr...../ 23.09.2019.

II. Organele vamale din cadrul Biroului Vamal Hunedoara au încheiat Procesul verbal de control nr./23.09.2019 în baza căruia s-a emis Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./ 23.09.2019 în considerarea Deciziei nr. din 10 iunie 2014 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală în dosar nr./.../2012.

Astfel organele vamale au calculat în sarcina petentului accesorii aferente prejudiciului în valoare de lei stabilit prin Decizia nr. din 10 iunie 2014 pronunțată de ÎCCJ reprezentând taxele vamale, accizele și TVA.

Accesoriile stabilite sunt în quantum total de lei reprezentând majorări de întârziere și penalități de întârziere aferente taxelor vamale, accizelor și taxei pe valoarea adăugată, calculate pentru perioada 29.02.2012 – 23.09.2019.

III. Luând în considerare argumentele invocate de contestator în susținerea cauzei, documentele existente la dosarul cauzei și prevederile legale în vigoare, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă în mod corect și legal autoritatea vamală a stabilit în sarcina petentului accesorii (majorări și penalități de întârziere) aferente sumei de lei reprezentând prejudiciu de natura taxele vamale, accizele și TVA stabilite prin Decizia nr. din 10 iunie 2014 pronunțată de ÎCCJ în dosar nr./.../2012 în condițiile în care deși în dispozitivul hotărârilor judecătorești nu sunt prevăzute accesorii în cuprinsul acestora instanța subliniază posibilitatea legală a autorității vamale de a le calcula.

În fapt, prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./ 23.09.2019 organele vamale au calculat în sarcina petentului majorări și penalități de întârziere aferente taxele vamale, accizele și TVA reprezentând prejudiciu stabilit prin Decizia penală a Curții de Apel Alba Iulia nr...../A/27.07.2007, ramasă definitivă prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr...../10.06.2014.

Accesoriile au fost calculate astfel:

- lei – majorări de întârziere aferente taxelor vamale;
- lei – penalități de întârziere aferente taxelor vamale;
- lei – majorări de întârziere aferente accizelor;
- lei – penalități de întârziere aferente accizelor;
- lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei – penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

În drept, OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 119 - Majorări de intarziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Art. 120 – Penalități de întârziere

(1) Majorările de intarziere se calculează pentru fiecare zi de intarziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii este de 0,04% ,respectiv 0,03 % pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

„ART. 142

Reguli privind executarea silită

(...)

(6) În cazul în care prin titlul executoriu sunt prevăzute, după caz, dobânzi, penalități de întârziere, majorări de întârziere sau alte sume, fără să fi fost stabilit cuantumul acestora, ele vor fi calculate de către organul de executare și consemnate într-un proces-verbal care constituie titlu executoriu, care se comunică debitorului.

O.U.G nr. 39/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală stipulează:

“După articolul 120 se introduce un nou articol, articolul 120*1, cu următorul cuprins:

Articolul 120*1 - Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadența a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadența, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înalță obligația de plată a dobânzilor.”

Începând cu data de 1 ianuarie 2016 în vigoare sunt dispozițiile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală care prevede:

„ART. 227

Reguli privind executarea silită

(...)

(8) În cazul în care prin titlul executoriu sunt prevăzute, după caz, creanțe fiscale accesorii sau alte sume, fără să fi fost stabilit cuantumul acestora, ele se calculează de către organul de executare silită și se consemnează într-un proces-verbal care constituie titlu executoriu, care se comunică debitorului.

Codul de Procedură Civilă din 1 iulie 2010 republicat - Legea nr. 134/2010 republicată:

„ART. 435

Obligativitatea și opozabilitatea hotărârii

(1) Hotărârea judecătorească este obligatorie și produce efecte numai între părți și succesorii acestora.

ART. 622

Îndeplinirea obligațiilor prevăzute în titlul executoriu

(1) *Obligația stabilită prin hotărârea unei instanțe sau printr-un alt titlu executoriu se aduce la îndeplinire de bunăvoie.*

(2) *În cazul în care debitorul nu execută de bunăvoie obligația sa, aceasta se aduce la îndeplinire prin executare silită, care începe odată cu sesizarea organului de executare, potrivit dispozițiilor prezentei cărți, dacă prin lege specială nu se prevede altfel.*

(3) *Executarea silită are loc în oricare dintre formele prevăzute de lege, simultan sau succesiv, până la realizarea dreptului recunoscut prin titlul executoriu, achitarea dobânzilor, penalităților sau a altor sume **acordate potrivit legii prin titlu**, precum și a cheltuielilor de executare.*

ART. 628

Obligațiile susceptibile de executare silită

(1) *Pot fi executate silit obligațiile al căror obiect constă în plata unei sume de bani, predarea unui bun ori a folosinței acestuia, desființarea unei construcții, a unei plantații ori a altei lucrări, încredințarea minorului, stabilirea locuinței și vizitarea acestuia sau în luarea unei alte măsuri stabilite prin titlul executoriu.*

(2) *În cazul în care prin titlul executoriu au fost stipulate ori acordate dobânzi, penalități sau alte sume, care se cuvin creditorului, fără să fi fost stabilit cuantumul acestora, ele vor fi calculate de executorul judecătoresc, potrivit legii.*

(3) *De asemenea, executorul judecătoresc, la cererea creditorului, poate actualiza valoarea obligației principale stabilite în bani, indiferent de izvorul ei, potrivit criteriilor cuprinse în titlul executoriu. În cazul în care titlul executoriu nu conține niciun asemenea criteriu, executorul judecătoresc va proceda, la cererea creditorului, la actualizare în funcție de rata inflației, calculată de la data când hotărârea judecătorească a devenit executorie sau, în cazul celorlalte titluri executorii, de la data când creanța a devenit exigibilă și până la data plății efective a obligației cuprinse în oricare dintre aceste titluri.*

(4) *Dacă titlul executoriu nu cuprinde dobânzi, penalități sau alte sume, însă ele se cuvin de plin drept creditorului, potrivit art. 1.535 din Codul civil sau altor dispoziții legale speciale, acestea vor fi stabilite de către instanța de executare la cererea creditorului, prin încheiere dată cu citarea părților.*

(5) *Pentru sumele stabilite potrivit prezentului articol, încheierea instanței de executare sau a executorului judecătoresc constituie titlu executoriu, fără a fi necesară învestirea cu formulă executorie.”*

Codul Civil din 17 iulie 2009, republicat, actualizat - Legea nr. 287/2009:

„ART. 1.381

Obiectul reparației

(1) Orice prejudiciu dă dreptul la reparație.

(2) *Dreptul la reparație se naște din ziua cauzării prejudiciului, chiar dacă acest drept nu poate fi valorificat imediat.*

(3) *Dreptului la reparație îi sunt aplicabile, de la data nașterii sale, toate dispozițiile legale privind executarea, transmisiunea, transformarea și stingerea obligațiilor.”*

Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 19

Obiectul și exercitarea acțiunii civile

(...)

(5) *Repararea prejudiciului material și moral se face potrivit dispozițiilor legii civile.*

ART. 397

Rezolvarea acțiunii civile

(1) *Instanța se pronunță prin aceeași hotărâre și asupra acțiunii civile.”*

Se reține că hotărârea judecătorească definitivă se situează în sfera actelor de autoritate publică investită fiind cu o eficiență specifică de către ordinea juridică reprezentând prezumție legală absolută și irefragabilă de conformitate a hotărârii cu adevărul, conform principiului *res iudicata pro veritate habetur*.

Prejudiciul în sensul art. 1381 alin. (3) din Codul civil reprezintă o reparație căreia îi sunt aplicabile de la data nașterii sale toate dispozițiile legale privind executarea, transmisiunea, transformarea și stingerea obligațiilor. Într-o acțiune penală instanța se pronunță prin aceeași hotărâre și asupra acțiunii civile (art. 397 alin. 1 din Codul de procedură penală), repararea prejudiciului material se face potrivit dispozițiilor legii civile (art. 19 alin. 5 din Codul de procedură penală).

Astfel raportat la dispozițiile Codului de procedură fiscală, mai sus citate, în ceea ce privește veniturile datorate bugetului general consolidat, în situația în care obligația stabilită prin hotărârea unei instanțe nu este achitată de bună voie, executarea nu se face potrivit Codului civil, aceasta realizându-se de ANAF în conformitate cu Codul de procedură fiscală.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

În cadrul dosarului nr./.../2012 al Tribunalului Hunedoara s-a judecat latura civilă în ansamblu cu privire la cei de inculpați (între care și petentul) reținându-se faptul că prin faptele comise în coparticipație, acesta a prejudiciat bugetul statului cu suma de lei.

Curtea de Apel Alba Iulia a dispus conexarea dosarului nr./.../2012 și al dosarului nr./.../2012 (în care s-a judecat latura penală a cauzei), pronunțând Decizia penală nr. .../A/2013. Conform acestei hotărâri, DRAOV Timișoara a formulat *apel* reținând că la cuantumul de lei trebuia aplicate în sarcina inculpaților dobânzi și penalități de întârziere aferente de la data

săvârșirii infracțiunii și până la data plății integrale, chiar dacă nu au precizat la momentul întocmirii cererii de constituire de parte civilă acest quantum deoarece acestea curg până la achitarea integrală a debitului principal.

Analizând motivele de apel, Curtea de Apel Alba Iulia la fila 38 a Deciziei penale nr. .../A/2013 a statuat:

„Cum partea civilă nu a făcut nicio referire la prejudiciul reținut în sarcina inculpaților, prin actul de trimitere în judecată, nu l-a contestat, nu a solicitat dobânzi și penalități de întârziere calculate la prejudiciul fiecărui inculpat, rezultă că a acceptat aceste quantumuri.

Prin urmare, nu poate reprezenta temei al acordării dobânzilor și penalităților de întârziere în raport cu o sumă globală, deoarece inculpații pot fi obligați pe latură civilă la despăgubiri în raport cu prejudiciul creat de fiecare.

De altfel, partea civilă nu a avut nicio poziție, nici un punct de vedere în raport cu niciunul din aspectele laturii civile a cauzei la judecată în fond. A răspuns doar în scris solicitărilor instanței referitoare la modalitatea de calcul a datoriilor fiscale, acesta fiind, de altfel temeiul calculului prejudiciului la care inculpații au fost obligați prin sentința ce formează obiectul prezentului control de legalitate.”

Împotriva Deciziei penale nr. .../A/2013 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia în dosar nr./.../2012, părțile au formulat recurs, Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. din 10.06.2014 respingând ca nefondat recursul declarat de Agenția Națională de Administrare Fiscală, menținând însă celelalte dispoziții ale hotărârilor atacate.

Sintetizând cele mai sus prezentate rezultă că referitor la latura civilă, mai exact la stabilirea accesoriilor aferente prejudiciului, prin Decizia penală nr. .../A/2013, definitivă conform Deciziei nr./2014 a ÎCCJ, Curtea de Apel Alba Iulia deși a respins solicitarea ANAF de calcul al majorărilor/dobânzilor de întârziere și a penalităților aferente prejudiciului stabilit în sarcina fiecărui inculpat pe motiv că accesoriile au fost solicitate la suma globală și nu pentru fiecare inculpat în parte, în cuprinsul hotărârii a prevăzut posibilitatea ca inculpații să fie obligați pe latură civilă la despăgubiri în raport cu prejudiciul creat de fiecare, acestea raportat la legislația fiscală coroborat cu cea vamaală (indicată expres pentru fiecare tip de impozit/taxă în cuprinsul Procesului verbal de control nr./23.09.2019 ce a stat la baza Deciziei nr./23.09.2019, contestate) accesoriile fiind în drept, datorate.

Or, atâta vreme cât conform art. 354 din Codul de procedură penală, aplicabil conform principiului general de drept *tempus regit actum*, hotărârea prin care instanța penală soluționează fondul cauzei conține o parte introductivă, o expunere și dispozitivul, iar în expunere este cuprinsă „*analiza probelor care au servit ca temei solutionarea laturii penale a cauzei, cit și a*

celor care au fost inlaturate, motivarea solutiei cu privire la latura civila a cauzei, precum și analiza oricăror elemente de fapt pe care se sprijina solutia data în cauza” în conținutul acesteia fiind stipulat faptul că „inculpații pot fi obligați pe latură civilă la despăgubiri în raport cu prejudiciul creat de fiecare.” (motivare preluată de ÎCCJ în Decizia nr. .../ 23.09.2019), rezultă că în mod corect și legal autoritatea vamală a stabilit în sarcina petentului accesoriile aferente prejudiciului stabilit în cursul judecății penale.

Învederăm că petentul nu a contestat modul de calcul al accesoriilor, singurele sale argumente fiind referitoare la faptul că hotărârile judecătorești nu au prevăzut expres calcularea acestora, fapt care nu poate fi primit în considerarea celor mai sus expuse, atâta vreme cât cadrul de procedură fiscală, în virtutea principiului general de drept *specialia generalibus derogat* reprezintă normă legală specială, statuând în mod expres la articolele 119 și art. 120, citate în cele ce preced, legalitatea datorării accesoriilor pentru neachitarea la termen a obligațiilor principale.

Or, în cauza dedusă judecății se constată că titlul de creanță, executoriu în condițiile legii îl reprezintă hotărârea instanței penale supreme, pretenția petentului că obligația principală stabilită în sarcina sa nu este purtătoare accesorii implicând ignorarea așezării egale a sarcinilor fiscale consacrate de Constituția României, tratamentul preferențial pretins încălcând principiul nediscriminării raportat la contribuabilii de bună credință care în situația neachitării la termen a obligațiilor fiscale sunt sancționați cu accesorii în condițiile legii.

Pentru toate aceste motive, în conformitate cu dispozițiile art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală care prevede că:

„(1) Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”

coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din OPANAF nr. 3.741 din 23 decembrie 2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală care stipulează:

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

*a) neîntemeiată, în situația în care **argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;**”*

rezultă că în mod corect și legal Biroul Vamal Hunedoara a procedat la calcularea și stabilirea în sarcina petentului a accesoriilor în sumă de lei aferente taxelor vamale, accizelor și taxei pe valoarea adăugată.

Pentru considerentele mai sus prezentate și în conformitate cu dispozițiile art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, pct. 11.1 lit. a) din OPANAF nr. 3.741 din 23 decembrie 2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE :

- **respingerea ca neîntemeiată a contestației** formulate împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile de implințire stabilite de controlul vamal nr. / 23.09.2019 emisă în baza Procesului verbal de control nr. / 23.09.2019 emise de Biroul vamal Hunedoara, pentru suma totală de lei reprezentând ccesorii defalcate astfel:

- lei – majorări de întârziere aferente taxelor vamale;
- lei – penalități de întârziere aferente taxelor vamale;
- lei – majorări de întârziere aferente accizelor;
- lei – penalități de întârziere aferente accizelor;
- lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei – penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

- prezenta decizie se comunică la:

- Cabinet de Avocat ...
- Biroul Vamal Hunedoara,

cu respectarea pct. 7.6 din O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015.

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Hunedoara în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,